

Via Laietana 57, 4t 3a, Barcelona (08003) Tel 93 317 31 51, sindicat@catac.org

Juliol 2013

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

EL CONTRAINFORME (10/12)

(Sobre l'Informe per a la reforma de l'Administració)

5.5. Quart capítol, titulat: Condicions per a la reforma i recomanacions del procés de canvi

Finalment arribem al darrer capítol, un "refrito" de tot el que s'ha dit en els capítols anteriors. Tres pàgines dedicades a repetir el que ja s'ha dit. D'aquesta manera, de les 34 pàgines que ens quedaven, ja només ens en queden 31. Si a més li traiem l'Annex, que es qualifica d'índex general i que conté també tres pàgines, resulta que l'Informe es queda en 28 pàgines. Però si el primer capítol, titulat Introducció té 5 pàgines i el segons titulat Principis en té 4, al final en queden 19. Com en aquella cançó d'en Pere Tàpies (Amor matemàtic):

Jo a tu t'estimo un 0,15
i tu a mi un 0,20.
Si passo ratlla i ho sumo, em dóna
un amor de 0,35.
Però si descomptem l'impost d'estimar-se
que entre pitos i flautes 0,10
i si hi afegim el camí burocràtic
que entre impost de luxe, tràfec d'empreses, penals... 0,25.
Passo ratlla, resto, i em dóna que... i em dóna que...
d'amor nosaltres ni cinc, ni cinc, ni cinc!

Però bé, tot i ser una repetició, aquest capítol presenta dos punts rellevants que no ens podem estar de comentar i que cal que tots coneixem:

- 1. Reformular les relacions laborals... on els sindicats... han assolit posicions que impliquen... una extralimitació pel que fa al rol de representació* (pàgina 27). Aquí tenim una mostra de què els personatges que han redactat aquest document, són uns indocumentats, uns que es fan passar per experts però que no tenen ni "puta idea" de

què és el que passa al carrer, vivint del "cuento" del seus Informes, de les seves Comissions assessores, de les seves càtedres i de les seves escoles de negocis on cobren per difondre la doctrina neoliberal. Si algú amb el cap al seu lloc és capaç de pensar que els sindicats han assolit posicions que els hi permeten influir (que és el que venen a dir) més enllà del que els hi correspon, com s'explica la reforma laboral?, com s'expliquen les retallades en els serveis públics essencials? Com s'expliquen les retallades en les pensions? On és aquella extralimitació que anuncien. Senyors (els hi mantenim el tracte per pur formalisme) vostès, o no "s'enteren" del que passa al carrer (i per tant la seva sola presència és un frau), o, i estem convençuts que així és, són uns lacais d'aquells que s'han carregat l'Estat Social.

2. ***Les orientacions de l'Informe suposen canvis profunds en el statu quo, dels quals és previsible que generin resistències. El grup impulsor ha de gaudir d'un suport ferm del Govern*** (pàgina 31). En la clàssica línia de posar-se la bena abans del tall, preveuen ja l'existència de resistències, per això, comencen ja a encoratjar el Govern a donar suport incondicional al Grup Impulsor (Grup La Caixa- Caixaholding?). Recordant la seva època de "progres", rememoren en Raimon: "es dura la lluita, haurem de ser-ne molts". Malauradament no resulta clar que pugem presentar la resistència suficient, però cal intentar-ho i conscienciar-se del que ens juguem, com a ciutadans i com a treballadors públics. En qualsevol cas, a l'Administració de la Generalitat hi som més de 200.000 famílies que, amb el nostre vot, podem decidir si el Govern que ha encarregat aquest Informe i que pensa dur-lo a terme, ha de continuar governant. Avui, les opcions son variades. No ens apleguem tots, per sort, al voltant de la mateixa opció, però cal que ens apleguem tots contra la mateixa opció. Nosaltres mateixos.
3. ***La reforma de l'Administració no és pas una reforma "de funcionaris i per a funcionaris", sinó per a la societat en el seu conjunt*** (pàgina 33). No hi ha millor manera d'assolir els objectius per part dels miserables de professió que enfrontar les diferents parts del mateix grup, tot i que tinguin interessos coincidents. El mecanisme és prou senzill, cal buscar un tret distintiu, qualsevol, encara que sigui irrellevant. Magnificar-lo, presentar-lo com a privilegi front la resta. A partir d'aquí, resulta fàcil demonitzar-lo, fer que els altres del mateix grup s'apartin d'ell i, finalment, anul·lar-lo sense que la resta del grup s'hagi sentit perjudicat. Resultat final: la desaparició de l'empleat públic ha suposat la desaparició del servei públic, però la resta del grup, que s'ha quedat sense servei, ho contempla com a un triomf de la igualtat o, en el millor dels casos, com a una cosa aliena.